

הבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה,  
וְהֵם כְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם, שְׁנֵאמַר  
בּוֹ זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבֵי. אֵין מִי  
שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי שַׁעַר הַתְּפִלָּה,  
וְעָלִיו נֶאמַר (שם קכו) לֹא יִבְשׁוּ כִי  
יִדְבְּרוּ אֶת אֲיִכִים בְּשַׁעַר, שֶׁהוּא  
שַׁעַר הַמְּלָךְ, בְּגִלְל שְׁתַּפְּלָה הִיא  
מִצְוָה, וְזוֹ שְׂכִינָה, וְתוֹרָה זֶה  
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא צָרִיךְ  
בְּיַעֲקֹב הַפְּסָקָה, וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת  
תוֹרָה וּמִצְוָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה,  
שֶׁכָּל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה  
תְּלוּיֹת מִשֵּׁם יְהוָה, כְּמוֹ  
שֶׁבְּאַרְנֵנוּ סוּד זֶה שְׁמִי עִם י"ה -  
שִׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, וְזֶה  
זְכָרִי עִם ו"ה - רמ"ח מִצְוֹת  
עֲשֵׂה, וְהָרִי פֶּאֶן מֵאַתִּים וּשְׁמוֹנֶה  
וָאַרְבָּעִים, וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה  
וְשִׁשִּׁים, וְהֵן מֵאַתִּים וּשְׁמוֹנֶה  
וָאַרְבָּעִים תְּבוֹת שֶׁבְּקִרְיַת שְׁמַע,  
וְנִתְּנוּ מֵאַהֲבָה וִירְאָה שֶׁל אוֹת ה',  
וּמְשׁוּם כֶּף תִּקְנֵנוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, וְהֵם כְּלוּלִים  
בְּאַבְרָהָם שְׁנֵאמַר בּוֹ (ישעיה מא)

זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבֵי.

תְּפִלִּין הֵן עוֹ שֶׁנִּתְּנוּ מִירְאָה  
שֶׁהִיא לְשִׁמְאֵל, וְזֶה פֶּחַד יִצְחָק,  
שֵׁשׁ כָּל הַמְּקַטְרְגִים עוֹלִים  
לְתַבַּע כָּל הַדִּינִים, וְלִכְן וּבִזְרוּעַ  
עֵזוֹ - זֶה תְּפִלִּין, י"ה בִּירְאָה, ו"ה  
בְּאַהֲבָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (תהלים לא)  
אַהֲבוּ אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. בֹּא רֵאֵה,  
יְהוָה כּוֹלֵל הַפֶּל, וְלִכְן נֶאמַר  
בְּיַצְקָב וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו,  
שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמִצְעִי לְאַחַר  
שְׁהוּקָם. (כתוב בְּרַפּוּס, עַד בְּרַמּוֹת שֶׁל רִבּוֹנוּ  
וְדַאִין) שְׁכַתּוֹב תְּפִלְתּוֹ עוֹלָה  
לְמַעַלָּה, הַפְּרוּז יוֹצֵא מִן הַרְקִיעִים  
וַיֹּאמֶר הִבּוֹ כְּבוֹד לְדְיוּקָן הַמְּלָךְ,  
וְאֵין שַׁעַר שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי הַתְּפִלָּה  
הַזֹּה. אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתַּח - לְהוֹצִיא  
מִזֶּן לְבָנִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁבְּהִכָּל  
הַזֶּה שֵׁם הַמְּזוּן.

כָּלִיל בְּאַבְרָהָם דֹּא תִמַּר בִּיה זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי. לִית מָאן דְקָאִים קָמִיה  
תְּרַעָא דְצִלוֹתָא וְעָלִיה אֲתִמַּר (תהלים קכ"ז)  
לֹא יִבְשׁוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בְּשַׁעַר דְּאִיהוּ  
תְּרַעָא דְמִלְכָא בְּגִין דְצִלוֹתָא אִיהִי מִצְוָה וְדֹא  
שְׂכִינְתָא וְאוֹרִייתָא דֹא קְדִשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא  
צָרִיךְ הַפְּסָקָה בִּינִייהוּ וְצָרִיךְ לְסַלְקָא תוֹרָה  
וּמִצְוָה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ דְכָל פְּקוּדִין דְעֲשֵׂה  
וְלֹא תַעֲשֵׂה כְּלֵהוּ תְלִיין מִן שֵׁם יְהוָה כְּמָה  
דְּאוּקִימְנָא רְזָא דֹא שְׁמ"י עִם י"ה שְׁלֵשׁ  
מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה וְזֶה  
זְכָרִי עִם ו"ה מֵאַתִּים וּשְׁמוֹנֶה וָאַרְבָּעִים  
מִצְוֹת עֲשֵׂה וְהֵא הֵכָא רמ"ח וּשְׁס"ה וְאִינוּן  
רמ"ח תִּיבִין בְּקִרְיַת שְׁמַע וְאַתִּייהִיבוּ מְרַחֲמֵנוּ  
וּדְחִילוֹ דְאוֹת ה' וּבְגִין דֹּא תִקְנֵנוּ הַבּוֹחֵר  
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְאִינוּן כָּלִיל בְּאַבְרָהָם  
דֹּא תִמַּר בִּיה (ישעיה מ"א) זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

תְּפִלִּין אִינוּן עוֹז דְּאַתִּייהִיבוּ מִירְאָה דְּאִיהוּ  
לְשִׁמְאֵלָא וְדֹא פֶּחַד יִצְחָק דְּתַמָּן כָּל  
מְקַטְרְגִין סְלִקִין לְמַתְבַּע כָּל דִּינִין וּבְגִין דֹּא  
(ישעיה סב) וּבִזְרוּעַ עוֹזוֹ, דֹּא תְּפִלִּין י"ה בִּירְאָה  
ו"ה בְּאַהֲבָה הֵדֹא הוּא דְכַתִּיב (תהילים ל"א) אֶהְבֵּנוּ  
אֶת יי כָּל חֲסִידָיו. תָּא חֲזִי (כ"א ת"ת) יְהוָה  
כָּלִיל כָּלִיל וּבְגִין דֹּא אֲתִמַּר בְּיַצְקָב (בראשית כט)  
וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו דֹּאִיהוּ עֲמוּדָא  
דְּאֲמִצְעִיתָא לְבַתֵּר דֹּא תִתְקַם. (כתוב בְּרַפּוּס עַד בְּרַמּוֹת  
דְּמֵאֲרִיָּה וְדַאִין) דְּכַד צִלוֹתָא דִּילִיה סְלִקָא לְעִילָא  
כְּרוּזָא נְפִיק מְרַקִיעִין וַיִּמָּא הִבּוּ יִקְרָא  
לְדִיוּקָנָא דְמִלְכָא וְלִית תְּרַעָא דְקָאִים קָמִיה  
הִיא צִלוֹתָא, (תהלים נ"א) אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתַּח  
לְאַפְקָא מְזוּנָא לְבָנִין קְדִישִׁין דְּבִהָאִי הִיכָלָא  
תַּמָּן מְזוּנָא.

בנים חיים ומזונות מצד עמוד האמצעי, שהוא בני בכרי ישראל, והוא עץ החיים שיוצא מהחיים שלמעלה, והוא העץ שבו מזון לכלם. ובני השכינה הם ישראל למטה, החיים שלה תורה, המזון שלה תפלה, שחשוכה בקרבן, ובגלות נאמר אצל ישראל הבה לי בנים, ושכינה היא קרבן לקדוש ברוך הוא שמקבל אותה בימין ושמאל וגוף, ויחודו עמה בצדיק, שהוא אות תפלין ושבת ימים טובים.

ויש לשאל, למה מתפללים אף הקדוש ברוך הוא בכמה דרגות? לפעמים מתפללים אליו בספירה ידועה ובמדה ידועה, לפעמים תפלה לימין - זהו שנאמר הרוצה להחכים ידרים, לפעמים לשמאל - זהו שנאמר הרוצה להעשיר יצפין, לפעמים של אב ואם הם לימין ולשמאל, ולפעמים לעמוד האמצעי, לפעמים לצדיק, כל תפלה עולה לדרגה ידועה. אלא ודאי יהו"ה הוא בכל ספירה וספירה, ותפלה היא שכינה.

בזמן שמבקש לרחם על העולם עולה בימין, ובזמן שמבקש לעשות דין בעולם עולה בשמאל, והכל אל יהו"ה שהוא בכל מקום, ולכן זאת תורת העלה, עולה לה, וזו תפלה שהיא שכינה קרבן לה, וזו תפלה שהיא קרבנו, וכשעולה אליו, צריך להכליל עמה את כל הספירות, שאין קדשה פחות מעשרה: ע"כ.

ישראל שעולה ביו"ד ה"א וא"ו ה"א, וסוד הדבר - ישראל עלה במחשבה להבראת. מחשבה - חש"ב מ"ה, וכו' תמצא את השם הקדוש. ומשום שיעקב שהוא

בני חיי ומזוני מסטרא דעמודא דאמצעייתא דאיהו (שמות ה) בני בכורי ישראל ואיהו עץ החיים דנפיק מחיים דלעילא ואיהו אילנא דמזון לכולא ביה ובנין דשכינה אינון ישראל לתתא, חיים דילה אורייתא, מזונא דילה צלותא דחשיבא לקרבנא. ובגלותא אתמר לגבי ישראל (בראשית לב) הבה לי בנים ושכינתא איהי קרבנא לקדשא בריך הוא דמקבל לה בימינא ושמאלא וגופא ויחודא דיליה עמה בצדיק דאיהו אות תפלין ושבת ימים טובים.

ואית למשאל למה מצלאן לקדשא בריך הוא בכמה דרגין, זמנין מצלין ליה בספירה ידיעא ובמדה ידיעא לזמנין צלותא לימינא הדא הוא דאתמר הרוצה להחכים ידרים. לזמנין לשמאלא, הדא הוא דאתמר הרוצה להעשיר יצפין, לזמנין דאבא ואימא לימינא ולשמאלא אינון לזמנין לעמודא דאמצעייתא לזמנין לצדיק כל צלותא סלקא לדרגא ידיעא אלא ודאי יהו"ה איהו בכל ספירה וספירה וצלותא איהי שכינתא.

בזמנא דבעי לרחמא על עלמא סליקת בימינא ובזמנא דבעי למעבד דינא בעלמא סליקת בשמאלא וכולא לגבי יהו"ה דאיהו בכל אתר ובגין דא זאת תורת העולה עולה ליי ודא צלותא דאיהי שכינתא קרבן ליי ודא צלותא דאיהי קרבנא דיליה וכד סלקא לגביה צריך לאכללא עמה כל ספירן דלית קדושה פחות מעשרה. (עד כאן מוחשמות)

ישראל דסליק ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. ורזא דמלה ישראל עלה במחשבה להבראות. מחשבה חש"ב מ"ה, וביה תשפח שמא קדישא. ובגין יעקב דאיהו ישראל